

tết cộng sản cuối

Tác-giả: KHÔNG TÊN

Toàn thể Công-ty xúm lại xem giết bò ăn tất-niên.

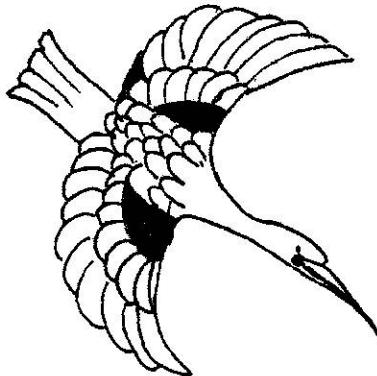
Người công-nhan giáng búa tạ bỗng dâu con bò gầy-guộc. "Bốp". Con bò lao-đao, cổ kéo sợi giây buộc qua mũi để chạy. Nhiều bà ôm mặt thét lên sợ-hãi. Đầu đó có tiếng diều-cợt: "À con bò này phản cách-mạng, không chịu chết cho rồi". "Nó thiếu giác-ngộ cách-mạng, cổ sống dai". Mấy chị cán-bộ quay lại nhìn xem ai nói, trong ánh mắt đầy giận hờn. Chúng tôi túm-típ cười. Thấy con bò khờ chêt, người công-nhan bồ búa tối tấp-lên đầu nó. Các cô gái "nguy" la lên: bất-nhẫn. Mấy cô cán-bộ mặt lạnh-lùng. Cuối cùng con bò ngã xuống. "Bây giờ con bò đã ý-thức cách-mạng cao rồi đó". Một người khác cầm con dao lách vào cổ bò, máu chảy xối-xả vào trong chiếc thau nhom. Mấy chị cán-bộ xúm lại, bưng thau uống máu uống-ực. Máu dinh đầy mõm, đầy mũi, đưa tay quẹt máu. Giống như mottedam "dracula". Uống đi! Máu tươi bổ huyết. Ăn tiết-canhs cũng vậy thôi. Mấy cô nhổ tuồi kêu lên khe-khé trong cổ-họng vì ghê-tởm.

Con bò này bị giết cho toàn Công-ty ăn Tết. Nhân-viên Công-ty đồng tiền-tư-dâu năm để mua bò. Ngày mồi mua về, mông con bò tròn-trịa láng mềm, H.thưởng hay bảo tôi: "Mông con bò đẹp hơn mông cổ..., hoa khôi Công-ty". Sau gần một năm thâm-nhuần cách-mạng, cái bụng bò thóp lại, xudson suôn nỗi lên như đêm được. Cái mông tròn lấn ngày trước thóp lại, nhô xudson, khôn-khô? bây giờ nhiều lần H. bảo tôi: "Cách-mạng tiêu-diêucho đến cái mông bò".

Một anh cán-bộ nói lớn: "Một con bò mà mấy trăm người ăn thì được, mấy miếng. Ngoài Bắc mỗi lần tết, mỗi người mua được hai chục ký thịt, nhà chung 5 người là có một trăm kilo, ăn mới đủ". Thằng Quan quay lại: "Có hay sao mà ăn nhiều vậy? Ở Miền Nam, ngày chưa được giải-phóng không có ăn, cực lấm . Phải ăn độn toàn thịt gà thịt heo, và phải ăn cháo...cháo... bão ngù". Mọi người cười âm lên. Có tiếng nạt Quang! Mấy ăn nói bậy bạ quá nhi?? Mấy uống thuốc liều bao giờ vậy?" Quang cười: "Em cút rồi đâu có sợ lở nưa".

Con bò được chia cho các Phòng , các công-trưởng, để ăn liên-hoan mừng một năm đạt đưốc thành-tích. Cuối năm, Phòng Kế-hoạch của Công-ty rán năn óc tuồng-tường ra thành-tích để báo - cáo. Thành-tích cũng đưa vào sự-thực chừng 20 phần trăm. Tên thủ-trưởng buộc các công-trưởng lâm báo-cáo hoàn-tất công-tác, có công-tác chưa lợp, chưa ráp cửa cũng báo-cáo đã hoàn-thành. Các anh trưởng công-trưởng kêu trời như bông. Mấy năm đâu họ khổ-sổ lầm.Làudân quen đi. Có công-tác mới ban đât cũng báo-cáo tiền-triển đưốc 50%. Năm nay , tôi bị buộc viết biển-bản báo-cáo"Sáng kiến cải-tiền kỹ-thuật". Thật là khó-khắn. Bởi kỹ-thuật thi càng ngày càng thoái-hoa, máy-móc vật-dụng hủ-hồng , phải lâm băng tay, cháp vá thư này vào thư kia. Suốt một tuần tôi cố nặn óc mà không nỗi một giọng. Tên thủ-trưởng cẩn-nhẫn tôi mãi. Cuối cuồng tôi lẩy cờ là không trực-tiếp diều - khiển công-trưởng nên không rõ các sáng-kiến

đã thực-hiện. Xin cho các trưởng CT lâm báo-cáo rồi tôi tống-kết. Mấy anh-trưởng công-trưởng chửi tôi quá trời. Mấy anh bảo lâu nay toàn áp-dụng nhưng "ngu-xuẩn thoái-hóa kỹ-thuật" chẳng có gì bao-cáo cả. Cuối cùng tôi phải xạo một bản báo-cáo; Mang lên cho tên thủ-trưởng. Càng đọc mặt nó càng méo xẹo. Nó mày-tao với tôi, giọng gân như khóc. "Mày viết thế này thì tao đi ơ' tū sóm. Mày muôn giết tao hả?"

Tiệc liên-hoan tất niên gồm có bồ kho bánh mì và cháo. Một chị cán-bộ tập kết bão nhỏ với tôi: "Đúng mức đầy chén, mức chừng phán tú chén thôi, ăn hết mình còn được thêm một chén đầy nưa". Mức nhiều khi mình ăn hết thì nồi cũng hết! Tôi nhìn chị ta và cười - tôi-nghiệp. Trước kia ăn, tên trưởng phòng đọc diễn văn ca-ngợi đảng, ca-ngợi xã-hội chủ-nghĩa tốt đẹp nên có được bùa liên-hoan này. Chị cán-bộ tập-kết chăm-chú ăn, không nói một lời. Chị được chén cháo thứ hai. Chị trách tôi: "Đã bảo mức 1/4 chén thôi mà không nghe; thê-là chỉ được 1 chén thôi nhá!". Cả phòng đang ăn, Trần đứng ngoài cửa nháy nhó. Tên trưởng phòng hỏi tại sao Trần không ăn. Hắn bảo ăn thịt đau bụng. Trước đó hắn có nói với tôi rằng "không ăn cháo cọng". Hắn có lần muôn lên núi ăn rau vi, bắt chướt Bá Di Thúc Tế ngày xưa.

Vừa ăn xong thì cả phòng cãi nhau dữ-dội về n้ำ kí thịt heo. Người chê rằng thịt toàn mỡ, người chê thịt đơ. Mấy chị chia thịt cãi dữ-dội. Khi tên trưởng phòng đòi xét phân thịt của các chị, thi họ xanh mặt.

Năm nay mỗi người được mua nǚ phong pháo nhỏ. Người ta đoán nhả nǚ-kiêm-ké được của ai đó nên đem bán cho

công nhân viên. Danh-tu "kiêm-ké" được đồng-nghĩa với "cuộp dứt". Có lần quen miệng, Quang nói với tên trưởng phòng "chiếc xe đạp của tôi bị kiêm-ké nên phải đi làm bằng xe lam". Nói xong nó hết hồn. Câu này bị một tên cách-mạng ba mươi đem ra phê-biêt trong buổi sinh hoạt đoàn. Quang bị đi công-trưởng làm việc nặng tú-dó, hắn cảng ăn nói cay-dắng móc-méo. Hắn tự cho mình là cùi, tha hồ ăn nói vung-vít.

Khẩu-phân được mua để ăn Tết là nǚ ký thịt heo, một trăm gam mứt, nǚ phong pháo, hai người một chai rượu. Nhiều anh mơ-ngay tại trận, ngã ngà-say để nói cho đỡ đòn nén túc tôi tú-lâu.

Chị cán-bộ tập-kết bảo tôi Tết nay nhớ ghé chị chơi. Tôi đến nhà vào trưa mồng 2 Tết. Cả nhà đang ăn bo-bo với thịt. Thịt heo thơm phức dọn đầy bàn. Thịt ăn với bo bo chẳng khác nǎo mang ao gầm với quān vải bồ. Nào thịt tái, thịt kho, đùi thư-thịt. Chị mời tôi ăn. Tôi cười lắc đầu. Chị là cán-bộ tập-kết, chỉ có chị nay còn giữ chút bần-tánh thành-thật xué-xoa của dân miền Nam. Nhưng đôi khi chị cũng phun toan lời "cách-mạng". Chị cho biết ngày xưa học trưởng áo tiím, tức trưởng Gia-Long cũ, nghe ca những bài nói về thô-mộng khi hành-quân trong rừng, dưới trăng, đêm đốt lửa ca hát, phá vỡ xiêng-xích đế-quốc, chỉ trồn vaõ rừng kháng-chiến. Không thấy mờ-mộng đâu cả, chỉ có dia và muối, vất. Khóc quá trời. Nhưng lỡ rồi phải đi luân, và đi tập-kết 20 năm. Chị kể về những năm đói khổ trên đất Bắc làm nhiều người phải mũi lồng. Có lần chị nói: "Uốc-mở của chị là được ăn một con gà, một con gà béo, ăn hết luôn nguyên con, đúng ai đúng vào một miếng". Nói xong chị hít hít trong miệng vẫn nuốt nước bọt ứng-ức.

Ăn xong, chị cán-bộ mời tôi uống nước. Chị vuốt-ve con chó xò-xác. Con chó mắt mũi lem-nhem. Tôi hỏi chị nuôi nó làm gì cho tồn-thúc ăn, trong khi chị cũng không được đầy-đủ làm. Chị nói rằng nuôi nó chẳng tồn một hạt cám nào cả. Nuôi nó bằng "bở" do các con chị thải ra hàng ngày. Nó là chó cái, lâu lâu chó đực đến tán-tinh, vào nhá, chị đóng ập cửa lại, đem thúc ăn ra dụ. Thê-là thịt luôn con chó nhá người ta. Hôm 28 Tết, chị cũng bắt được một con chó đực. Bởi vậy hôm nay ăn Tết ê-hê. Nghe mà tôi ngán-ngao trong lồng. Thịt chó

ăn Tết liên-hoan, thịt chó đám cưới.

Ngày Tết trong "xá-hội chủ-nghiã" thay trong lòng trông trải và hoang-vắng. Tết trở thành vô nghĩa, khó chịu vướng mắc. Gặp nhau chào năm mới mà thay nguong- nguong, thay không ổn-đầu đây. Trong lòng mỗi người tự-nhiên sợ-hãi, sợ hiên-tại, sợ tương-lai và ai cũng nói nhỏ: không ngô-đã sống với CS (hai, ba, bốn) cái Tết rồi, khiếp quá. Tết không là hết các phiên muộn trong năm cũ và đón chào một năm mới với đầy hy-vọng. Tết để đánh dấu thêm một năm chịu đựng nhọc-nhăn uất-hận, Năm mới đây cả số hải mít mù, năm mới sẽ có chính-sách gì mới thắt vào cái cổ gây của nhân dân? Thắt chặt hơn nữa. Năm mới thêm những bắp-bệnh não nữa. Bắt ôn não nữa?

Tết năm đó, Tôi bắt thăm nhầm

phiên trực đêm 30 Tết. Một anh bạn và tôi bảy bān cờ-tường chiếu nhau suốt đêm Khi gần sáng anh nói: Đời người ta là 1 cuộc hành-trình đi đến cái chết . Cuối cuộc hành-trình là nắm mồm. Đoạn đường còn lại của chúng ta sao cay đắng nhoc-nhăn quá. Sao không chấm dứt cuộc hành-trình sớm? Ngày mồng bốn Tết tôi đến nghiêng minh trước quan-tài anh . Gia-dinh anh cho biết anh chết vì trúng gió. Cuộc hành-trình của anh đã đến đích. An bình vĩnh-viễn cho anh. Ngày mồng bảy Tết tôi quyết định xuống chiếc xuồng đuôi tôm ngay tại cầu Phan-Thanh-Giản. Ra biển với chiếc xuồng đuôi tôm mong-manh này, tôi hy-vọng nếu cuộc hành-trình này chấm dứt sớm , tôi sẽ gặp bạn , bảy lại một bān cờ- chiếu nhau chơi. Nếu cuộc hành-trình con dài, thì đoạn đường còn lại bớt cay đắng nhoc-nhăn.

Nói lại cho rõ

Trong phần báo-cáo chi-tiêu LTAH số 21 (Trang 26)

Số tiền nhận sau ngày 30 tháng 10 - 1981 : \$ 195.00 .

Số tiền này do các AH sau đây đóng góp :

- AH ĐỖ VĂN SÊN	10.00	- AH ĐỖ ĐÌNH PHÚC	10.00
- CÔ AH NGUYỄN DÂN	30.00	- AH NGUYỄN HƯƠNG HỮU	20.00
- AH LÊ THÀNH TRANG	5.00	- AH NGUYỄN KIM CHI	10.00
- AH PHAN NGỌC CỎ	10.00	- AH CHU VĂN MẬU	100.00

tin.vui

AH PHẠM NGỌC XUYÊN

Báo tin Lê Thành-hôn của Trưởng Nữ:

PHẠM THỊ PHƯƠNG KHANH

Đẹp Duyên cùng Cậu :

NGÔ QUỐC NAM

Xin Thành-Thật chung vui cùng AH và
Chúc Cô Dâu Chú Rể Trăm Năm Hạnh-Phúc

Toàn-thể AHCC Vũng Tàu Bắc

Hoa Kỳ và BPT/LTAHCC Thành- Thật
Chúc Mừng :

AH NGUYỄN NHƯ MỘNG

Đẹp Duyên cùng Cô:

NGUYỄN THỊ LIỀN THU

Chúc Cô Dâu và Chú Rể Trăm Năm

HẠNH-PHÚC